

Niyazi Karabulut Gümüşhane'de Haftanın Konuğu idi



GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ'NİN HAFTANIN KONUĞU RÖPORTAJI – 26.01.2021
EĞİTİMCİ, ŞAİR VE YAZAR NİYAZİ KARABULUT İLE HAFTANIN KONUĞU RÖPORTAJI



Röportaj : Hasan PİR, Bekir BULUT, Rüveyda USTA

OLAY GAZETESİ: Sayın Karabulut, bize kendinizi tanıtır mısınız, Niyazi Karabulut Kimdir?

NİYAZİ KARABULUT: Resmi kayıtlarda 1963 Yılı Torul-Gümüşhane doğumluyum. İlköğrenimimi Yücebelen köyünde, Orta Öğrenimimi Gümüşhane İmam Hatip Lisesi'nde tamamladım. Erzurum Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden Yüksek Lisans düzeyinde mezun oldum. 33 yıl öğretmenlik yaptım. Şimdi emekliyim. Gümüşhane'de yaşıyorum.

Bir ideolojide yer almayacak kadar hürriyete âşık.

Modern olamayacak kadar barbar.
Kendi halinde bir münzevi.
Mümin muvahhid...

OLAY GAZETESİ: 33 yıl görev yaptıktan sonra öğretmenlikten emekli oldunuz. Öğretmenlik mesleğini doya doya yapabildiniz mi?

NİYAZİ KARABULUT: Kimin sözüydü hatırlayamadım ama 'sınıfa mabede girer gibi girdim' diyordu. Ben öğretmenliği böyle sevdim. Yaptığım işten mutluluk duydum. Yakın çevremdekiler bilir; ben bulunduğum durumda mutlu olmaya çalışırım. Öğretmenlik yaptığım zaman da başka işler yaptığım zaman da bu duygu bende değişmez. Fakat son yıllarda değişik sebeplerden dolayı öğretmenlikten soğumuştum. Bunu da samimiyetle belirtmem gerekir. Bu sebeple faydalı olamayacağıma kanaat getirdim ve emekli oldum. Ama 33 yıl emek verdiğiniz bir mesleği kısa sürede unutamıyorsunuz. Öğretmenlik hâlâ içimde heyecan uyandırır. Bir arkadaş söylemişti: 'öğretmenin emeklisi yoktur, rahmetlisi vardır' diye.



OLAY GAZETESİ: Mesleğinizde sizi en çok memnun eden hatıralarınızı bizimle paylaşır mısınız?

NİYAZİ KARABULUT: Hafıza nankör tabii. Üzerinden zaman geçince unutuyoruz. Unutamadığım birçok hatıra var. İlk görev yerim Reyhanlı'yı ve orada yaşadığımız hatıraları unutamıyorum. Ayaklarından özürlü bir öğrencimiz vardı. Her gün sabah babası motorla okula kadar getirir, akşam alırdı. Benim buna çok üzülüşümü gören bir öğretmen arkadaş bana şöyle söylemişti. Hocam sen daha mesleğin ilk yılındasın, böyle birçok olayla karşılaşacaksın. Onun için fazla kafana takma. Tabii bu insanın yapısıyla ilgili bir durum. Oradaki öğrencileri hiç unutamadım. Hatta daha sonraları Reyhanlı'daki bir anımı kaleme alarak 24 Kasım öğretmenler gününde dereceye girmiştik. Öğretmenliğin güzel tarafı yetiştirdiğiniz öğrencileri her yerde görmemiz. Bir gün Ankara Ulus'ta yürüyordum. Kalabalığa bakarak şöyle iç geçirdim. Şu kadar insan içerisinde bir tanıdığımız yok. Bunu düşündükten sonra beş-on adım attım ki birisi elime yapıştı. Hocam bu ne tesadüf. Baktım Reyhanlı'daki öğrencilerimden. İsmi hatırlayamadım ama siması hafızamda. Gümrük bakanlığında çalışıyormuş. Sonra çalıştığı yere gittik. Eski hatıraları yâd ettik.

Öğretmenliğin böyle güzel bir tarafı var. Vatana millete faydalı insan yetiştirdiniz mi mutlu oluyorsunuz.

OLAY GAZETESİ: Ülkemizin birliği, dirliği, bölünmez bütünlüğü açısından öğretmenlik için stratejik meslek diyebilir miyiz?

NİYAZİ KARABULUT: Evet bahsetmek istediğim de bu. Öğretmenlik gerçekten gönül işi. Mutluluğu da vatana iyi evlatlar yetiştirmek. Bu konuda ne kadar başarılı olduk bilemem. Ama mutluluk duyduğumu söyleyebilirim. Bütün öğrencilerimin iyi insan olmaları için gayret gösterdim. Karınca kararınca... Öğrencilerimiz arasından çok başarılı insanlar çıkmamış olabilir, hepsi bir alanda başarılar elde etti. Beni asıl mutlu eden öğrencilerim arasından vatan haini çıkmamıştır. Bu önemli benim için.

OLAY GAZETESİ: Gümüşhane'de bilgisayarı ilk kullananlardan birisiniz. Hem ilk kullananlardansınız hem de ilk öğretenlersiniz. Bu süreci bize biraz açar mısınız?

NİYAZİ KARABULUT: Sadece Gümüşhane değil, Türkiye'deki ilklerden olduğumu söyleyebilirim. Bunu bir tespit olarak söylüyorum. Benim bilgisayarla tanışmam 1986 yılında oldu. Aldığım eğitim sayısı oldukça fazla. BİLKENT, ODTÜ, FIRAT, GAZİ, ANKARA gibi üniversitelerde aylarla ifade edilen eğitimler aldım. Uzun yıllar Gümüşhane İl Millî Eğitim Müdürlüğü Bilgisayar ve Ağ Sistemleri Yöneticisi, İl Millî Eğitim Müdürlüğü Eğitici Bilgisayar Formatörü ve İLSİS yöneticiliği yaptım.

OLAY GAZETESİ: Sürekli araştıran ve yazan nadir Gümüşhanelilerden birisiniz? Bugüne kadar kaç kitabınız yayımlandı?

NİYAZİ KARABULUT: İlk kitabım 1988 yılında yayınlandı. Münzevi Sevdalar adlı şiir kitabı. Ardından rahmetli Mustafa Canlı döneminde Gümüşhane Belediyesi yayınlarından çıkan 29. Şehir isimli kitap. Ahmet Ziyaüddin Gümüşhanevi derken şu an 14 adet basılmış eser mevcut.

- Münzevi Sevdalar (Şiir)
- Yirmidokuzuncu Şehir (Deneme)
- Ahmet Ziyaüddin Gümüşhanevi (Telif)
- Size Katılıyorum Ama Gülmekten (Mizah)
- Gümüşhane'nin Renkleri (Foto Albüm)
- Siyah Beyaz Gümüşhane (Albüm)
- Çam Yarası (Aforizma)
- Çölün Şiiri (Araştırma)
- Kırk Hadis (Deneme-Yorum)
- Ebeveyn Risalesi (Derleme)
- Gümüşhane Şehrengizi (Şehrengiz)
- Kitabul Abir Tercümesi (Tercüme)
- Teamüller Temayüller (Köşe yazıları)
- Şiirin İzinde (Deneme)

OLAY GAZETESİ: Basıma hazır kitaplarınızın da olduğunu biliyoruz. Bunlar hakkında bilgi verir misiniz?

NİYAZİ KARABULUT: Evet elimde birçok çalışma var. Hangi kitabı açıyorsam orada terk edilmiş bir şiirimi, ya da yazımı buluyorum. Kitap aralarına sıkışmış, ajandalarda, bloknolarda çöpe gitmemiş kâğıt parçalarında ömrümüzün تنها dönemleri saklı. Bu aralar onları dijital ortama aktararak zamanın elinden kurtarmaya çalışıyorum. Gerçi dijital ortamın da çok güvenli olduğu söylenemez. Bilgisayarla ünsiyeti olan herkes gibi ben de teknolojinin azizliğine uğradım. Çekmiş olduğum 50.000 üzerinde fotoğraf ve bir kaç kitap çalışmasını kaybettim. Maalesef kurtarma imkânımız da olmadı. Buna rağmen bütün çalışmalarımı bilgisayar ortamında saklıyorum. Tabii yedekleyerek. Şu an bilgisayar ortamında matbaa yolunu gözleyen 10'un üzerinde çalışmam var.

OLAY GAZETESİ: Niyazi Hocam; sizde hem yazarlık, hem de şairlik var. Bu iki sevda bir arada nasıl başladı...

NİYAZİ KARABULUT: Okuru çok yazarı yok bir ailede büyüdüm. Babam Battal Gazi okurdu, Hurşit ile Mihrimah... Dedemin Ahmediye'si vardı. Sürekli okuma eylemi mevcuttu evde. Annem inceliklerin kadınıydı. Detaylara, inceliklere bakmayı ondan öğrendim... Ninem bir kâğıt buldu mu kaldırırdı. İlim malzemesine hürmet ederdi. Bütün bu arka plan beni besledi zannediyorum.

Benim yazma serüvenim nasıl başladı... İnsan var olduğundan beri kendini ifade etmek için çaba göstermiş. Bu çabanın ne kadarı başkalarını aydınlatmak, ne kadarı tanınma arzusu içindir bunu ayırmak zor. İnsanda zaman üstü zamanı aşan bir şey var: ruh. Ruh, zamanı aşarak bir şeyler ifade etmek istiyor. İfade edilen ne kadar istifade edilirse ifadenin değeri de o ölçüde artıyor. Yazmak arzusu buradan doğuyor.

"Kimi başında taçla doğar, kimi elinde kılıçla... Ben kalemle doğmuşum," diyor Cemil Meriç. Ben ise hüznü doğdum diyorum. Hilmi Yavuz hüznü en çok yakışandır bize diyor. Herkes kederle sınanmaz bu dünyada. Onun için "bir derdim var bin dermana değişmem" diyor ozan. Ben bu hüznü anlatmaya çalıştım; başarabildimse... Dünyanın acısını duyumsayan, dünyanın sorunlarına kayıtsız kalmayan kişiler arasından çıkıyor şairler.

Tesadüf eseri ya da tevfak olarak birkaç derginin yayın kurulunda buldum. Kaht-ı rical sebebiyle bazı gazetelerde yazılar yazma cüreti gösterdim. Şiir adına beyaz kâğıtların yüzünü karaladığım çok olmuştur. Mevlana Hazretleri'nin "Hamdım, piştim, yandım" sözü bende "okudum, doldum, taştım" şeklinde karşılık buldu.

OLAY GAZETESİ: Belki basılmadı ama "Gümüşhane ansiklopedisi" çalışmanızın olduğu biliyoruz. Bu çalışma hakkında biraz bilgi verir misiniz?

NİYAZİ KARABULUT: Evet, böyle bir çalışmaya başladım. Birinci çalışmayı bir virüs sebebiyle kaybettim. Sonra tekrar başladım. Onu da harddiskimi düşürdüğüm için kaybettim. Sonra bu çalışmanın benim boyumu aşan bir iş olduğunu düşünerek bir daha başlamadım. Şöyle bir durum oluyor. Bir çalışmayı yaptığınızda eskilerin tabiriyle 'efradını cami, ağyarını mani' olması istenir. Böyle olmayınca ortaya dandik bir şey çıkıyor. Bundan sonra da başkaları o alanda kalem oynatmıyor.

Böyle bir çalışmanın bir komisyon tarafından yapılması gerektiği düşüncesindeyim. İyi bir Gümüşhane ansiklopedisi tek başına kimsenin altından kalkabileceği bir iş değil. Böyle bir çalışma için bir komisyonun resmi olarak kurulup desteklenmesi gerek. Kısacası bu benim işim değil dedim ve yakasını bıraktım.

OLAY GAZETESİ: Belgesel çalışmalarınız da Gümüşhane kamuoyunda çok konuşuldu. Torul'un "hartama" geleneğini zannediyorum belgesel yapmıştınız. Bu konuda bilgi verir misiniz?

NİYAZİ KARABULUT: Evet öyle bir çalışmamız oldu. İşin ehli bir arkadaşla beraber çalıştık. Güzel bir çalışma çıkmıştı ortaya. Hatta fragmanını yayınladık. Sonra yaptığımız çalışmalar, video çekimleri önceden bahsettiğim dijital kayıplarla beraber yok oldu.

Ondan başka birkaç kısa film ve kısa belgesel niteliğinde bir şeyler yaptım ama amatör seviyede kaldı. O alan pahalı ve ekip çalışması isteyen bir alan. Bizim boyumuzu bu açıdan aşıyor. Ama senaryo bazında elimde çalışmalar var. Bu alandaki çalışmalarım devam ediyor.

OLAY GAZETESİ: Çalışmalarınızda Ahmet Ziyaüddin Gümüşhanevi Hazretleri'nin özel bir yeri var. Bu konuda neler yaptınız ve neler yapıyorsunuz?

NİYAZİ KARABULUT: Gümüşhanevî'nin hayatını anlatan kitabın birinci ve ikinci baskısı Gümüşhane Belediyemiz tarafından yayınlandı. Birinci Baskı Mustafa

Canlı, ikinci baskı Ercan Çimen dönemlerinde yayınlandı. Ayrıca Kitabul Abir tercümesi de bu dönem yayınlandı.

Gümüşhanevî ile ilgili son olarak bir belgesel çalışması yaptım. Senaryosunu yazdım. Yaklaşık bir saatlik iki bölüm olacak şekilde. O haliyle bekliyor. Tabii bu tür çalışmaları Gümüşhane’de hayata geçirmek zor. Çok münbit bir vasatta bu işe kalkıştığımız söylenemez.

OLAY GAZETESİ: Sayın Karabulut, gazete ve dergi yazarlığınız nasıl gidiyor. Şimdiye kadar hangi dergi ve gazetelerde yazı yazdınız?

NİYAZİ KARABULUT: Değişik dergilere yazı gönderiyorum, yayınlanıyor; ama basılı bir mevkute çıkarmak her şairin, editörün düş hanesinde yatan aslandır. Fakat; bir derginin özellikle, baskı ve dağıtım aşamalarının zorluklarını dergiciliğin mutfağındakiler çok iyi bilir. Gümüşhane gibi küçük bir Anadolu şehrinde bunu başardık. Harşit dergisi üç-beş kafadarın -yoksa sıra dışı insan mı desek- ürünüdür. 15 sayı çıkardık ama yürütemedik. Fakat Gümüşhane’de dergi çıkarılamaz tabusunu yıktık.

Ardından Cümle Dergisi. Onun yayın kurulunda buldum ama mutfağı Abdulkadir Avcı ile Mümin Hakkıoğlu üstlenmişti. Sonra Herfene’ye yazı katkısı sağladım. Cılga isminde bir doğa ve spor dergisi çıkardık GÜDAK adına. Ama uzun soluklu olamadık. Zannediyorum o da onbeş sayı civarında çıktı. Küçük yerlerde böyle sıkıntılar olur. Anadolu’nun birçok şehri dergi mezarlığı gibidir.

Trabzon’da yayınlanan Taka gazetesinde iki yıl kültür sanat sayfası editörlüğü yaptım. Orada yayınlanan yazılarımı ‘Şiirin İzinde’ ismiyle kitaplaştırdım. Bir de Gümüşkoza’daki köşe yazılarından bir bölümünü ‘Teamüller ve Temayüller’ adıyla kitaplaştırdım.

Kısaca yazı hayatım:

Harşit Dergisinde bizzat ve müstear,

Cümle Dergisinde beş sayı,

Herfene Dergisinde bir süre,

Cılga Dergisinde gezi yazıları,

Taka Gazetesinde iki yıl sanat sayfası editörlüğü,

Gümüşkoza Gazetesinde aralıklarla köşe yazarlığı,

Mortaka, Ayvakti, Bizim Külliye, Değirmen, Poyraz, Derkenar, Dil Ve Edebiyat,

Ayasofya, Derkenar, Kardelen, Mavi Yeşil v.b. dergilerinde yazı ve şiir

çalışmaları.

Dergizan, Hecetaşları, Deruhte gibi dijital dergilerde şiirler şeklinde...

OLAY GAZETESİ: Niyazi Hocam; gerek yazılarınızda yazdığınız, gerekse hayatınızda yaşadığınız (Kur’an – Sünnet – İcmai Ümmet ve Kıyas-ı Fukaha) olarak bilinen Ehli sünnet prensipleri konusunda pek çok yazınız var. Bu yol aynı zamanda Ahmed Ziyaüddin Hazretleri’nin de yolu olsa gerek... Bu konuda neler dersiniz?

NİYAZİ KARABULUT: Hep sorulan sorudur. Kimlerden etkilendiniz? Bu soru biraz öyle. Gümüşhanevî’nin hayatımda önemli bir yeri var. Hayatımın ne kadarını kapsar bilemem. Okuduğum her kitaptan etkilenirim. Gümüşhanevî’nin beni en çok etkileyen tarafı şudur. Gümüşhanevî bir ideal adamdır. İdealinin peşinden koşmuştur. Bu tür insanlardan çok etkilenirim. Bir insanın idealinin ne olduğuna bakmam ideale sadakatına bakarım. Özellikle materyalist düşüncenin öne çıkarıldığı bir dünyada bu büyük bir erdem.

İlim dünyası Gümüşhanevî’ye biraz mesafeli durur. Sebebi ise Gümüşhanevî’nin zayıf hadisleri de eserine aldığı şeklindedir. Gümüşhanevî’yi seviyorum. Onun ehli sünnet yolunun şaşmaz yolcusu olduğunu biliyorum. Ben onun mücadelesinin hayranıyım. Bir insanın ilim aşkıdır onun hayatı. Her babayığidin yapacağı iş değildir ilim için her şeyi geride bırakıp gitmek. Ve bir ömrü bu uğurda tüketmek. Eskiler şöyle der: Allah sa’yini meşkur eylesin. Yani, Allahu Teala çabasını ödüllendirsin.

OLAY GAZETESİ: Sayın Karabulut; çocukluğunuzun geçtiği Gümüşhane ile günümüz Gümüşhane'sini karşılaştırdığımızda neler söylersiniz?

NİYAZİ KARABULUT: Bu günlerde bir arkadaşım sosyal medyada paylaştı. Şöyle diyordu: Eskiden şehre gitmek için köyden kaçardım. Şimdi ise köye gitmek için şehirden kaçıyorum. Benim durumum da bu. O günlerin Gümüşhane'si daha güzeldi. Elma bahçelerinde oyun oynardık. İnsan yaşlandıkça toprağa daha fazla özlem duyuyor. Galiba aslımız toprak olduğundandır. Şimdi ise Gümüşhane betonlara esir. Bu duruma üzüldüğüm. Konforlu yaşama isteği bütün dünyayı istemediğimiz bir tarafa sürüklüyor. Şehirler açık hapishanelere dönüşüyor. Gümüşhane de bundan nasibini alan şehirlerden. Hem de çok fazlasıyla.

OLAY GAZETESİ: Gümüşhane için yapılmasını elzem gördüğünüz çalışmalar nelerdir?

NİYAZİ KARABULUT: Hangi alanla ilgili soruyorsunuz bilmem. Bu tür sorulara hiç cevap vermek istemem. Sözü bir karşılığı olduğunda bir değeri vardır. Karşılığı olmayan söz lafı güzaftır. Bu konuda bir şey söylemeyi zaid buluyorum. Hatta hadsizlik bile diyebilirim. Ancak herkes kendi alanında en iyisini yapmaya çalışırsa bu yeterlidir.

OLAY GAZETESİ: Hocam; gençlere tavsiyeniz neler olur?

NİYAZİ KARABULUT: Gençlerden daha akıllı olduğumuz saikiyle söz söylersek hoş olmaz. Ama gençlerden daha tecrübeli olduğumuzu söyleyebiliriz. Tecrübelerimizi aktarmak ise ukalalık olmaz zannediyorum. Tecrübem şudur. Hayatta başarılı olmak için çalışmak.

OLAY GAZETESİ: Sizin eklemek istediniz?

NİYAZİ KARABULUT: Söyleyecek çok söz var. Bu yaşlarda geriye dönüp bakıyorum ve kendime şöyle diyorum: Yıllardır beni kendime götüreceğim limanı aradım durdum. Deneme yanılma yoluyla hayatı tükettim.

OLAY GAZETESİ: Niyazı Hocam, güzel sohbetiniz ve sorularımıza verdiğiniz cevaplar için teşekkür ediyoruz.

NİYAZİ KARABULUT: Ben de sizlere, Olay Gazetesi ailesine teşekkür ediyor, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

KAYNAK: GÜMÜŞHANE OLAY GAZETESİ – 26.01.2021